

eris fratre tuū intelligere nos voluit. q̄ nō debemus
cessare siue sciat siue nesciat se peccare donec eū ad re-
rā panteiam pducam⁹ quātū in nobis ē. Hoc autē
nō pax nobis pdest: q̄ maxie meritū ē. Iherom⁹
P̄e salutē alteri⁹ nobis quoquomođ acq̄ritur sa-
lus. Jacobi. 7. Qui cōuerti fecerit peccatorē ab erro-
re saluabit animam suam et operit multitudinē pec-
catorum. Hoc autē est bonum infinitū.

Sequitur si te non audierit.

Hic istat maior laboř. aeciā notabilē pañia req̄rit:
ne corrector et se a illū in pccm p̄cipitet. Siq̄d h̄m
aplicā sentēiaz. oportet totū negocīū istud in spūle-
mitatis deduci alioq̄n corrector excedit ēminū sibi a-
dōnō p̄stitutū. a peccat. aeciā iuriā facit p̄xio suo du-
rius eū tractādo. sup quē nullā iurisdictōez vel auto-
ritatē habet. a tūc qdquid malī seq̄retur i caput cor-
rectoris redūdaret. eo q̄ idēbit p̄cessissz. Est igitur
op̄istud p̄stor̄z: q̄ nedū actū istū bñ ichoaē: s̄ eciam
tene termiñare nouerūt. Facile h̄ tela pl̄imoz iaciūt
viciorū: q̄ nemo nisi bene armat⁹ euadet indemnis.
Vtric⁹. Si te nō audierit: qd cognoscit ex h̄o q̄ am-
moniōez ipaciēter et zteptibiliē accipit. vel q̄ signa
contradicōis nō apparet in eo sed pocius culpam excu-
sat vel mendaciter negat. vel procaciter defendit.
vel q̄ occasiones eiusdem vel consilium peccator̄z nō
cauet. vel q̄ post amonitōez pccm iterat. adhinc tecū
nō. Augustin⁹ tū in ēgula p̄mittit huic aliqd dicens

Sed anteq̄ alij dem̄et p̄ q̄ deuincēd̄ est si nega-
uerit: pri⁹ prepoito debet ostēdi: si admonit⁹ neglere-
tit corrigi. Sed nō ē eī ostendēd̄ vt iudici. q̄ hoc essz
cōtra ordinē quē tradidit xp̄s: h̄ vt patti. q̄ ecia⁹ ot-
tulit moneat: cui⁹ amomio plus reverēcie et timoris
et verecūdie habet. et iō efficacior ē ad salutē. Vnde
ecia⁹ subdit idē augu. dicesne forte possit secrecius
correctus ^{nō} innotescere ceteris. Quod exponēs hugo de
scō victore dicit. P̄t̄ monasterij debet idicari vt ip̄e
fratrē secrete corrigit: quaten⁹ culpa q̄ adhuc latet
et forte secrecius corrigi poterit. nō oībus innotescat.
Vnde si talem amomitionē audierit sibi fistendum ē
Et ideo domin⁹ hoc sub priuata correpcione cōpre-
hendit: et agustini dictū potius est exp̄o q̄ addicio.
Aduerte hic q̄ iste prepositus sive pater debet talis
esse. q̄ sit idone⁹ ad huiusmodi vir spiritualis. disci-
plinatus. et intelligens. q̄ possit p̄desse et nō obesse:
qualē aug⁹. in r̄gula describit. Alioq̄n nisi talis fue-
rit. non debet ei adhuc dici: sed aliis inquiri qui suf-
ficiens sit ad secrete iuuandum. Si vero coram pre-
lato reus negaret culpam suam. debet amomio pre-
lati esse cum paterna autoritate: vt scilicet per pre-
ceptum vel eciam per censurā ecclesiasticā cōpellat
eum veritatē dicere i priuato: et tūc adhibeat ei cau-
telam et medelam: nisi forte sciret probabilit̄ q̄ poti⁹
adderet culpam in ostendēcie sup̄ porē culpas q̄ ipaz
fateret: tūc enim credo eē dissilandū. Hoc tamē nō ē

de facili p̄sumendū de aliq: mīsi alias i huiusmōi ma-
licia sit de p̄hēsu. Cū ergo neutrā hāz āmonicōnū
audierit. s. nec fraternā nec paternā. faciēdū est qđ
subdit̄ Adhibe tecū vñū vel duos. Iheronim⁹ pmo
adhibet̄ vñ⁹ frat̄ tātū: qđ si nec illū audierit. adhi-
beatur a terci⁹ vel corrigendi studio. vt scz āmonicōe
vel pudore corrigatur. vel quenādi sub testib⁹: vt scz
si dixerit nō esse peccatū vt probēt illud eē peccatū
Sed a tñ istaz racionū magis ē s̄m krāz: quia statim
subdit̄: vt in ore duoz vel triū stet oē verbū. Hic
autē est sic p̄cedēdū. qñ nec re cūdat̄ coram fratre
nec corā p̄cē ut emēderit: adhuc tñ p̄cedū ē fame.
et cōseruāda est re cūdia. ne statū p̄dat̄ in publico.
qđ s̄m philosophū. g. ethicoz. Vēcūdia est vtilis ad
hoc. qđ s̄m passiones viuētes multi peccat̄: a vere-
tudia autem prohibet̄. Neuelandū est ergo pecca-
tum occultū vni vel duob⁹. qđ illud nesciunt: quia si
sc̄t̄ iā viciū plurib⁹ notum publice debet corrigi.
Nec tñ est hoc p̄dicio criminis: qđ illi debet tales eē
qđ p̄nt prodesse non obesse. Et si fieri p̄t debet reus in-
ducī ut corā illis fateat̄ peccatū suū: qđ si fecerit: de-
bet illi adhibiti eū caritatue admonē de corrētōe.
Et si corā istis pluib⁹ plus re cūdat̄ usq; corā uno
āmonicōnem huiusmodi auditū cōsensus et corrēti-
onis audierit: ibi fīstendum est: nec debet procedi
ad iūdicium. Si vero in criminē pertinaciter per-
sist̄: tunc in iūdicio cōvincend⁹ eē p̄ eos corā quibus

culpā spontē confessus est. Si vero nō potest inducā
ut coram eis aliquid cofigatur tunc omnes isti q̄ p̄
dicti sunt debent diligenter studere si possint eum de-
prehendere in iteracione actus huius peccati: ut tūc
eum coram iudice cōvincat. Nec tamen propter hoc
danda est ei occasio vel oportunitas iterandi pecca-
ti: q̄ nō sūt faciēda mala ut veniat bona: s̄ maiori
diligēcia obseruand⁹ ē. q̄ si nō esset suspect⁹. Et si
nec sua cōfessione nec iterati act⁹ dephensione potest
plib⁹ cōstaē de criminē non p̄t in iudicō accusari. q̄
nō habeat testimoniū nisi vni⁹ qđ nō sufficit: et sic accu-
sans eēt pumēd⁹. Sed orandū ē p eo et platus de-
bet ei subtrahere omnē oportunitatē peccādi: q̄ debet
eum sub diligentī custodia seruare: dō nec honestate
cōuersacionis plet se vitā in meli⁹ mutasse. Nota q̄
publicū esse peccatum est ita intelligendū: q̄ non de-
bet extēdi ad illos q̄ ipsū ignorāt. Vbi gracia. Si
in aliq̄ cōueniū duo vel tres à pauci sciūtūc etiā corā
illigēt̄ sub ptestacōe tali q̄ alijs nō reuelēt.
Si autem totus cōuentus scit. tūc dicitur publicū
quo ad illum conueniū: et similiter est corrīgēndus
nec alijs reuelandus. Si vero tota civitas cātas vel
patria scit: tunc dicitur proprie et illimitate publi-
cum. Sedm enim doctorem ^{secundū} Iudex q̄ scit aliqd
delictum publicū peccat si illud manifestet alicui nō
scienti: nisi in qua cāta expedit reipublice. Magna ē
q̄ differēcia int̄ publicū et publicādū in hac materia

Or si non audierit eos? et supple ipsi ita sciāt q̄ testi
ficari & p̄bare possūt crīmē: dicāt ecclēsie. **C**ris̄t̄d est
h̄is q̄ presidēt ecclēsie. **I**heronim⁹ autē expoit sicut
nomē sonat sc̄z de collectione fidelū: s̄ hoc intelligen-
dū ē de collectione coram iudice ecclesiastico: & sic co-
cordant ista dicta. **V**n̄ dicit Iheronim⁹. **M**ultis dīc-
dū ē vt detestacōm eum habeant: vt q̄ nō potuit pu-
dere saluari. saluetur opprobrijs. **S**i ecclēsiā non
audierit. i. ad prelati publicā p̄ penas correctionē;
peccatū nō omiserit. **S**it tibi sicut ethnicus & publi-
canus: s̄i sicut gentilis et infamis. **E**cce q̄ miserabi-
lis exitus: q̄ p̄i⁹ dicebatur frater licet esset peccator.
nunc dicitur quasi idolatra ēlinqndus: de quo null⁹
obligatur ad reduceādū. **N**olle enim acq̄escere quasi
peccatū articoliandi est. **V**n̄ & Iheronim⁹ dicit. maioris
ēē detestacionis q̄ sub noīe fidelis agit opa infidelū:
q̄ h̄ij q̄ apte infideles sunt. **N**otādū ē hic diligenter.
q̄ h̄m sentēdam sā thome. si in isto processu secrete
āmonitionis semel aut pluries facte. habetur proba-
biliter spes de emendacōe fratris. delet vlt̄i⁹ p̄cedi
quātūcumq; sit peccatū occultū etiam v̄sq; ad testū
productionē. **S**i autē p̄babiliter estimat q̄ iste p-
cessus ad emendacōe fr̄is nō pficeret. s̄ inde deten-
or redideretur? tūc ibi ē desistendū nec vltra proced-
dū. siue i p̄cipio siue in medio. aut alibi q̄cūq;: cui⁹
rationē assignat? q̄ ea q̄ sūt ad finē: debent regulati
h̄m q̄ exigit ratio finis. **S**i ergo finis correctionis
fraterne est

fratere est emēdatio frī: debet profecto processus
eius tā diu durare q̄ diu ille finis p̄babilit̄ sperat̄:
et nō ultra. Quod eciā inde p̄batur q̄ m̄hi hoc sp̄t̄
omnino cessandum est ab inchoacione eius. saluīs
semper modificationib⁹ supra positis: videlicet m̄hi
peccatum ipsum vergat i dāmnu proximi. et cetera.

Dequitur obiectio simpliciū cōtra predicta.
Posset aliquis simplex hūlis m̄itis et timoratus
frater dicere. Si tāta re q̄untur ad correctōez frater
nā. q̄s tunc audebit se intronit̄ de ea: quis deniqz
audebit de se tanta ac talia cōfiderē. ut posset debite
attū istū p̄sequi. Dicēdū. q̄ hūilibus in hac mate
ria respon dēndū ē. q̄ digni sunt: amaris autē et ca
lūmatoribus iuxta sentēcā beati iheromini. q̄ semp
occasiones malignādi p̄q̄unt. null⁹ sermo sufficiet̄:
quare eciā eis per silenciu melius respondebimus:
dimittētes illos ingēnio suo. Dicam⁹ ergo. q̄ a mul
tis notabilib⁹ audiuim⁹. q̄bus et tenuitas mea con
sentit̄: q̄ attēta difficultate huius negocij. malo hoc
alteri cōmittere: q̄ me prompte et inconsulte igerere.
Si autē tāta necessitas alicui tiorato frī occurrit̄.
q̄ euadere mandatū euangelicū neq̄ree: tūc confidē
in dñō firmiter debet q̄ sp̄ritus sanct⁹ q̄ sup m̄item
et humilem req̄escit. nō derelinquet eum in hoc arti
culo: sed sufficiēter sibi graciā m̄strabit. et cor ipi⁹
efficaciter tāget quō. q̄liter et q̄n se in hoc negotioso
exercitō habebit̄: qđ et pluries rept̄ ē: q̄. f. sp̄lices

d +

5